

ИВАН ПЕЙЧЕВ
НАПЪТСТВИЕ

chitanka.info

Когато ти решиш да си заминеш,
недей си взема сбогом нито с мен,
нито с морето...
Иди си, без да се сбогуваш.
Отплувай до съседното пристанище —
до другото пристанище отплувай незабавно.
Там ще намериш пак и чайките, и ветровете,
и лодките със гърбове катранени.
Ще отпочиват пясъците кротко
и всички улици ще водят към морето...
Иди си, без да се сбогуваш.
По кея, опустял внезапно,
по облака, над залива застинал,
по дюните, внезапно занемели,
ще разбере, че вече си заминала.
Тъй сребърните малки риби идват
и недокоснали брега,
се стрелват пак
навътре във морето.
Аз дълго ще почуквам със лулата си
по камъка, горещ от светлина,
и ще си тръгна, без да я запая,
оставил купчинка студена пепел
по камъка от светлината топъл.
Вълните ще шумят със белите си гребени
и този шум, дълбок
и тъмносин като морето,
ще спре до тебе,
тъмносин като морето там,
във другото пристанище.
Но ако сушата не ти предложи нищо ново,
ако в сърцето ти нахлуе властният ѝ повик —
веднага си тръгни.
Ще те разтваря бално хоризонта,
брегът ще губи своите очертания.

*Морето има хиляди пристанища:
отплувай, без да се сбогуваш
с нито едно от тях.
Додето някой ден ще чуя смях,
ще чуя стъпки — бързи и отчетливи —
по стълбите на дървената къща
и върху устните си ще усетя устни
с дъх на море и нар.
И със затворени очи ще знам, че ти се връщаш.
Защото всичко край морето е море.
То идва, за да си отиде —
отива си, за да се върне пак.*

*Затуй недей си взема сбогом ни със мен,
ни със морето.
Иди си, без да се сбогуваш.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.